

LA CRÒNICA

Òscar Palau

Crida de les eminències a les elits

No era un dia qualsevol al Cercle d'Economia. La sala d'actes de la burgesa entitat barcelonina, amb accés sols per als socis, sobreixia dimecres al vespre amb més de 300 persones. "És un dels dies en què l'he vista més plena en la nostra llarga trajectòria", admetia el president, i exministre d'Aznar, Josep Piqué, poc sospitos de defensar les tesis sobiranistes que s'hi presentaven. Molt més plena, per exemple, que sis dies abans en la presentació de l'argumentari antagònic de l'Institut de Estudios Económicos, el *think tank* de la CEOE. Deu ser que l'estat català ja ven més entre l'empresariat?

També és cert que elit crida elit, i el Col·lectiu Wilson, que feia la posada de llarg oficial (ahir va repetir a l'hotel Majestic en un altre èxit de concurrència, entre la qual destacava l'exentrenador del Barça Pep

Guardiola), agrupa acadèmics de les més prestigioses institucions econòmiques del món: Carles Boix (Princeton), Pol Antràs (Harvard), Gerard Padró (London School of Economics), Xavier Sala i Martín (Columbia) i Jaume Ventura i Jordi Galí (CREI, UPF). Sis eminències que, després de constituir-se a la tardor com a reacció a l'incipient discurs de la por, per primer cop es trobaven físicament per exposar les raons a favor d'un estat català.

I certament van ser moltes, i tan contundents com irrefutables. Que no cobrariem les pensions? "Es financen amb cotitzacions dels treballadors en actiu, i el problema per cert el té el fons de reserva espanyol, ara format en un 90% per pagarés de deute públic." Que Catalunya sortiria de l'euro perquè els bancs perdrien la liquiditat del BCE? "Per què? Si l'anglès City-

Els sis acadèmics del Col·lectiu Wilson, reunits per primer cop ■ M. PÉREZ

bank, el suís UBS o els bancs asiàtics hi poden accedir a través de filials a la zona euro!" Que els estats petits són anacrònics? "Si és precisament la globalització la que els fa viables! I avui molts estan entre els més rics del món". Que un boicot comercial causaria deslocalitzacions i faria caure un 30% el PIB?

"És cert que hi ha incerteses, però considerant que un 60% de vendes són de multinacionals i que, de la resta, bona part són entre empreses, en el pitjor escenari es perdria un 2%". Que el cost de la transició seria enorme? "Es calcula que uns 383 euros per català si es produís el model espanyol igual,

lluny dels 2.251 de déficit fiscal que deixarien de perdre's cada any". La llista és inacabable, però Galí la resumeix breument: "Moltes de les catàstrofes anunciades no són inherents a la constitució d'un nou estat, sinó que serien conseqüència de decisions deliberades amb l'objectiu de castigar la població catalana."

Sala i Martín va anar al gra per posar la guinda, fent-se les preguntes inverses. "I quina seria la situació si no marxéssim? No tenim vetat ja ara el crèdit internacional? No hem de pagar el deute d'Espanya? No ens és l'estat central obertament hostil? Ens expulsaran de la UE, on han acceptat països sorgits de guerres, per haver tingut els nassos de votar?", cloïa entre aplaudiments. Poc abans, Boix havia fet la crida clau: "Espanya pot endarrerir el procés, però no l'impedirà, ja que el moviment social va de baix a dalt. L'onada hi serà, i la tasca de la bona elit ha de ser la de facilitar l'inevitable..." Estarà arrelant el missatge?